

Sygn. akt III Ca 1618/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Gabriela Sobczyk

Protokolant Sandra Olesiak

po rozpoznaniu w dniu 10 lutego 2016 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

przeciwko T. S. (S.)

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 1 czerwca 2015 r., sygn. akt I C 459/15

I. zmienia zaskarżony wyrok:

1. w punkcie drugim w ten sposób, że:

a) **poza kwotą zasądzoną w punkcie 1 zaskarżonego wyroku zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 184,87 zł (sto osiemdziesiąt cztery złote i osiemdziesiąt siedem groszy);**

b) **oddala powództwo w pozostałej części;**

2. **w punkcie 3 w ten sposób, że zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 754 zł (siedemset pięćdziesiąt cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu;**

II. oddala apelację w pozostałej części;

III. **zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 33 zł (trzydzieści trzy złote) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.**

SSO Gabriela Sobczyk

UZASADNIENIE

Powód (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin Zachód w Lublinie pozew przeciwko T. S., domagając wydania w elektronicznym postępowaniu upominawczym nakazu zapłaty przeciwko pozwanemu na kwotę 5.167,78 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 grudnia 2014r. oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu swojego żądania wskazał, że dochodzona należność wynika z umowy bankowej z dnia 29 czerwca 2009r. o przyznanie limitu kredytowego, na mocy której Bank pozostawił stronie pozwanej do dyspozycji kwotę przyznanego limitu kredytowego, a strona pozwana zobowiązała się do jego spłaty wraz z należnym oprocentowaniem, prowizjami i kosztami w terminie i na zasadach precyzyjnie określonych w umowie. Powód nabył przedmiotową wierzytelność na podstawie umowy cesji z dnia 27 czerwca 2014r. Na dochodzoną pozewem kwotę składają się; należność główna w kwocie 2664,15 zł, odsetki umowne w wysokości 317,96 zł, odsetki karne w wysokości 1740,72 zł, koszty w wysokości 292,18 zł oraz odsetki ustawowe od kapitału naliczone przez powoda od dnia 1 lipca 2014r. do dnia wniesienia pozwu w kwocie 152,77 zł.

Postanowieniem z dnia 22 grudnia 2014r. Sąd Rejonowy w Lublinie stwierdzając brak podstaw do wydania nakazu zapłaty, przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Wodzisławiu Śląskim.

Pozwany na rozprawie w dniu 25 maja 2015r. wniósł o oddalenie powództwa, podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 1 czerwca 2015r. Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.816,92zł z ustawowymi odsetkami od dnia 10 grudnia 2014r. do dnia zapłaty; w pozostałej części powództwo oddalił oraz zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 717,76zł (siedemset siedemnaście złotych siedemdziesiąt sześć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy ustalił, że w dniu 29 czerwca 2009r. pozwany T. S. zawarł z (...) Bankiem S.A. w W. umowę o przyznanie limitu kredytowego oraz umowę o wydanie i korzystanie z karty kredytowej Furora, na podstawie której bank pozostawił pozwanemu do dyspozycji kwotę 3.000,00 zł. Spłata limitu następować miała w okresach miesięcznych, poprzez dokonywanie przez posiadacza rachunku spłat, których wysokość i termin miały być określone w wyciągu z rachunku generowanego każdego 17 dnia miesiąca.

(...) Bank S.A. we W. w dniu 5 lipca 2011r. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny przeciwko pozwanemu na kwotę 3.882,34 zł, któremu to tytułowi Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim, postanowieniem z dnia 18 października 2011r. nadał klauzulę wykonalności. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Wołominie prowadził w tej sprawie postępowanie egzekucyjne KM 9628/12, zakończone w 2012r.

W dniu 27 czerwca 2014r. (...) Bank (...) S.A. we W. (będący następcą prawnym L. Bank) zawarł z powodem umowę przelewu pakietu wierzytelności szczegółowo określonych w załączniku nr 5 do umowy, wśród których znalazła się wierzytelność względem pozwanego z umowy z dnia 29.06.2009r.

W ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał, że powództwo zasługiwało na uwzględnienie jedynie w części. Nie kwestionując dokonanego na rzecz powoda przelewu wierzytelności wskazał, że uwzględnił powództwo jedynie w zakresie należności głównej i odsetek ustawowych. Sąd Rejonowy uznał za nietrafny zarzut pozwanego co do przedawnienia roszczenia, mając na względzie, że skierowanie do Sądu wniosku o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności przerywa bieg terminu przedawnienia, podobnie jak prowadzenie postępowania egzekucyjnego (art. 123 k.p.c.)

W ocenie Sądu Rejonowego w pozostałym zakresie żądanie nie zostało wykazane tak co do zasady, jak i wysokości. Z treści bowiem pozwu, jak również załączonych do niego dokumentów nie sposób jest wywieść w jaki sposób zostały obliczone odsetki umowne oraz odsetki karne tj. od jakich kwot, wg jakiej stopy procentowej, za jakie okresy czasu. Nie wiadomo również jakiego rodzaju świadczenia składają się na pozycję koszty, ani w jaki sposób zostały naliczone. Sąd Rejonowy wskazał, że na powodzie spoczywał obowiązek nie tylko wykazania faktu przejścia na niego wierzytelności w wyniku cesji, jak również faktu istnienia i wysokości wierzytelności pozwanego wynikającej ze stosunku podstawowego. Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Natomiast z art. 232 k.p.c. wynika, iż strony są obowiązane wskazywać dowody dla poparcie swych twierdzeń.

Z tych powodów powództwo w pozostałej części zostało przez Sąd Rejonowy oddalone.

O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł w oparciu o art. 100 k.p.c .

Apelację od tego wyroku co do jego punktu 2 (oddalającego powództwo) i 3 (rozstrzygającego o kosztach postępowania) wniósł powód, zarzucając naruszenie art. 233§1kpc w zw. z art. 227 kpc polegające na dowolnej, sprzecznej z zasadami współzycia społecznego i wskazaniem wiedzy, ocenie materiału dowodowego przejawiającej się w uznaniu że powód nie wskazał żadnych okoliczności ani nie przedstawił jakichkolwiek dokumentów wykazujących zasadność oraz wysokość roszczenia z tytułu odsetek umownych, odsetek karnych oraz kosztów, podczas gdy przedstawione przez powoda dokumenty w postaci umowy o przyznanie limitu kredytowego a dnia 29 czerwca 2009r. o nr (...) zawartej pomiędzy poprzednikiem prawnym powoda a pozwanym, umowy przelewu wierzytelności z dnia 27 czerwca 2014r. zawartej między (...) Bank (...) SA a powodem, bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 5 lipca 2011r. o nr (...) wraz z postanowieniem Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim z dnia 18 października 2011r. sygn. akt I Co 3126/11 o nadaniu klauzuli wykonalności w.w bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, co nie zostało zaprzeczone przez stronę pozwaną.

W razie niepodzielenia tego zarzutu powód zarzucił obrazę przepisów postępowania, a to art. 248kpc w zw. z art. 227 kpc poprzez ich niezastosowanie i niezobowiązanie powoda do przedstawienia dowodu na okoliczność istnienia zobowiązania pozwanego a także jego wysokości i dopiero w przypadku niewykonania przez powoda wymienionego obowiązku procesowego dotyczącego przedstawienia omawianych dokumentów – usuwających wątpliwości sądu zastosowanie sankcji z art. 6 kc pozwalającej na uznanie nieudowodnienia roszczenia.

Stawiając te zarzuty powód wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez zasądzenie od pozwanego T. S. na rzecz powoda dalszej kwoty 2350,86zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 10 grudnia 2014r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania wraz z kosztami zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych za postępowanie przed Sądem I instancji oraz za postępowanie apelacyjne.

W apelacji powód zawarł ponadto wniosek dowodowy o przeprowadzenie dowodów z tabeli opłat i prowizji dla limitu kredytowego (...) na okoliczność zasadności oraz wysokości dochodzonego przez powoda roszczenia oraz z przekazanego przez poprzednika prawnego powoda wyciągu z transakcji dotyczących korzystania przez pozwanego T. S. z karty kredytowej , zawierającego zestawienie dokonywanych przez pozwanego transakcji z użyciem karty kredytowej w poszczególnych miesięcznych okresach – począwszy od 29 czerwca 2009r. do 26.09.2013r., zestawienie to zawiera naliczane przez bank odsetki w poszczególnych miesięcznych okresach – do dnia sprzedaży portfela (które to powód wnosi jako swoje twierdzenia) oraz dopuszczenie dowodu z w/w zestawienia na okoliczność wysokości dochodzonego roszczenia.

Złożenie wniosków dowodowych w postępowaniu odwoławczym powód uzasadnił koniecznością wyjaśnienia sprawy, a także dążeniem od wydania słusznego odpowiadającego prawu rozstrzygnięcia. Wskazał, że postępowanie apelacyjne ma charakter merytoryczny.

W uzasadnieniu wskazał, że sam fakt zawarcia przez pozwanego umowy o przyznanie limitu kredytowego z poprzednikiem powoda nie jest sporny. Dołączony wyciąg transakcji dotyczących korzystania przez pozwanego z karty kredytowej zawiera zestawienie wszystkich wpłat dokonywanych przez pozwanego w związku z wykonywaniem umowy. Pozwany zobowiązany był do spłat przyznanego limitu, czego nie czynił. Dlatego poprzednik prawny powoda naliczał odsetki karne i umowne, co spowodowało powstanie zaległości, która została następnie sprzedana powodowi.

Co do odsetek oddalonych przez Sąd Rejonowy skarżący wskazał, że kwoty dochodzone przez powoda znajdują oparcie w treści bankowego tytułu egzekucyjnego z 5 lipca 2011r.

Podniósł, że część kosztów mieści się w różnicy pomiędzy kwotą kapitału a wpłatą całej należności opisanej Bankowym tytułem egzekucyjnym. Ponadto w skład kosztów wchodzi kwota 71,92zł z tytułu kosztów postępowania klauzulowego zasądzona na rzecz poprzednika prawnego powoda postanowieniem Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim z

dnia 18 października 2011r. I Co 3426/11 oraz koszty postępowania egzekucyjnego prowadzonego na podstawie tak powstałego tytułu wykonawczego, które zgodnie z adnotacją na tytule wyniosły 249,68zł. kwota dalszych odsetek naliczonych zgodnie z bankowym tytułem egzekucyjnym przez bank wyniosła 1740,72 zł i mieści się w maksymalnej wysokości odsetek, jakie mogły zostać naliczone przez bank zgodnie z treści a (...). Wskazał, że z chwilą nadania klauzuli wykonalności bankowy tytuł egzekucyjny zyskał moc dokumentu urzędowego.

Powód zarzucił, że Sąd oczekuje od powoda inicjatywy dowodowej, która w pełnym zakresie potwierdziłaby po raz kolejny udowodnione już uprzednio twierdzenia dotyczące zasadności i wysokości roszczenia zawarte w pozwie oraz w dalszych pismach procesowych składanych w postępowaniu pierwszo instancyjnym. Zdaniem skarżącego nie ma tym samym w sprawie okoliczności które można by zakwalifikować jako nieudowodnione. Sąd rejonowy pomija fakt, że żądane dokumenty potwierdzające korzystanie przez pozwanego z karty kredytowej stanowiłyby te same nade, udostępnione przez ten sam podmiot (bank) dotyczące tego samego podmiotu(pozwany)- jedyną różnicą pomiędzy omawianymi dowodami byłyby forma w jakiej przedstawiają one te same informacje dotyczące długu pozwanego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługiwała na uwzględnienie jedynie w niewielkiej części.

W zakresie oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd Okręgowy podziela ustalenia Sądu Rejonowego co do niewykazania przez powoda żądanej należności odsetkowej. Zebrany w sprawie materiał, w szczególności brak przedstawienia tabeli opłat i prowizji nie pozwalał ponadto na uwzględnienie żądania co do kosztów postępowania w pełnej wysokości.

Zaoferowane w apelacji wnioski dowodowe są spóźnione i w związku z tym nie mogły zostać uwzględnione (art. 381 kpc). Argumentacja powoda co do merytoryczności postępowania odwoławczego nie może być uznana za uzasadniającą uwzględnienie tych spóźnionych wniosków, skoro prowadziłyby do uprzywilejowania powoda w procesie. Na powodzie spoczywał obowiązek dowodzenia przed Sądem I instancji i temu obowiązkowi on nie sprostał. Nie można przy tym pominąć, że powód jest podmiotem fachowym, trudniącym się zawodowo obrotem wierzytelnościami, korzystającym z obsługi prawnej. Zatem miał świadomość istniejącego po jego stronie obowiązku przedstawienia w postępowaniu pierwszo instancyjnym wszystkich koniecznych dokumentów, które wykazują jego żądanie.

Nie można podzielić stanowiska powoda, że złożone do akt przed wydaniem zaskarżonego wyroku dokumenty są wystarczające do uznania, że powód wykazał dochodzone roszczenie w części dotyczącej odsetek i kosztów. W szczególności nie można uznać, że sama umowa o przyznanie limitu kredytowego i umowa cesji, jak i złożony bankowy tytuł egzekucyjny wydany przez poprzednika prawnego są wystarczające dla uznania wykazania tych roszczeń.

Umowa o przyznanie limitu kredytowego nie określa wysokości kosztów, nie wynikają z niej też okoliczności uzasadniające ich naliczenie. Co do odsetek – umowa ta określa jedynie nominalną wysokość odsetek, nie określa konkretnych kwot od jakich odsetki winny być naliczane i w jakich okresach. Stanowisko pozwanego, który wniósł o oddalenie powództwa nie pozwala na uznanie, że przyznał on okoliczności przywołane przez powoda. Jeżeli chodzi o umowę przelewu wierzytelności, stanowi ona jedynie dokument prywatny zawierający oświadczenie zbywcy wierzytelności, a więc nie może stanowić samodzielnego dowodu istnienia zobowiązania w określonej wysokości. Zawarte w załączniku do niej oświadczenie poprzednika prawnego powoda winno być traktowane na równi z oświadczeniem powoda. Nie może być zatem uznana za wykazującą istnienie dochodzonej wierzytelności w określonej wysokości.

Odnosząc się do bankowego tytułu egzekucyjnego, wbrew twierdzeniu powoda, nie ma on charakteru dokumentu urzędowego w sprawie z udziałem konsumenta, a taki status ma w niniejszej sprawie pozwany. Podnieść należy, że nadając klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu Sąd nie badał istnienia wymienionych w nim wierzytelności.

Przy tym podnieść należy, że kwota wymieniona w tym tytule nie zgadza się co do wysokości z zaległością wskazaną w pozwie. Na podstawie treści bankowego tytułu egzekucyjnego nie można też zweryfikować, jaka była wysokość naliczonych kosztów i z jakiego tytułu oraz czy poprzednik powoda miał prawo je naliczyć. Nie można też zweryfikować jaka była wysokość odsetek umownych w okresie obowiązywania umowy (odsetki wymienione w umowie i w (...) mają inną wysokość).

Podsumowując, chybione są zarzuty apelacji dotyczące tego, że z wymienionych przedstawionych przez powoda dokumentów wynika zasadność dochodzonych roszczenia odsetkowego i roszczenia o koszty(w części, o czym niżej).

Nie trafiony jest też zarzut dotyczący naruszenia art. 248 kpc w zw. z art. 227 kpc poprzez ich niezastosowanie i niezobowiązanie powoda do przedstawienia dowodu na okoliczność istnienia zobowiązania pozwanego a także jego wysokości. Sąd Rejonowy nie miał obowiązku wzywać powoda, reprezentowanego przez pełnomocnika do złożenia dokumentacji dotyczącej wykazania jego roszczenia, bowiem nie tego dotyczy art. 248 kpc. w szczególności dotyczy on obowiązku osób trzecich wydania dokumentów na żądanie Sądu. Powód winien do pozwu i ewentualnie w dalszym toku postępowania w razie potrzeby przedstawiać dowody na poparcie swych twierdzeń. Wymaga tego zasada kontrydiktoryjności postępowania, obowiązująca w procesie cywilnym. Podnieść należy ponownie, że powód jest fachowcem i korzysta z fachowej pomocy prawnej. Miał zatem pełną świadomość co do obowiązku dowodzenia w postępowaniu i konsekwencji zaniechania swych obowiązków procesowych w tym zakresie.

Zarzuty apelacji o tyle jedynie odniosły skutek, że ze złożonych dokumentów wynikają wprost koszty postępowania egzekucyjnego oraz koszty postępowania o nadanie klauzuli wykonalności, poniesione przez poprzednika prawnego powoda. Składają się na nie 71,92zł (koszty postępowania klauzulowego) + 112,95zł (koszty postępowania egzekucyjnego) (k. 71). Łączna kwota tych kosztów wyniosła zatem 184,87 zł. Koszty te powstały przed przelewem wierzytelności. Są one niższe niż kwota kosztów(opłat) przelana na rzecz powoda, zatem z materiału sprawy wynika, że zostały one w całości objęte przelewem.

Skoro zatem złożone dokumenty wykazują wskazaną zaległość z tytułu kosztów, zaistniała podstawa do zmiany zaskarżonego wyroku - na podstawie art. 386§1kpc. W pozostałej części apelację jako niezasadną oddalono na podstawie art. 385 kpc.

Zmiana rozstrzygnięcia merytorycznego spowodowała zaistnienie podstawy do zmiany rozstrzygnięcia o kosztach postępowania przed Sądem pierwszej instancji – na podstawie art. 386§1kpc. O kosztach tych orzeczono po myśli art. 100 kpc, uwzględniając, że powód wygrał sprawę w 58%.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono po myśli art. 100 kpc w zw. z art. 391§1kpc. Powód wygrał w tym postępowaniu w 7,8%, poniósł koszty w wysokości 418zł, zatem należało na jego rzecz zasądzić 33 zł.

SSO Gabriela Sobczyk